

ความรับผิดชอบเหล็กเลี่ยงอาคารศุลกากร

นายพงศ์ชัย จินดา

คุณย์วิทยาทรัพยากร อุปกรณ์มหิดลฯ

วิทยานิพนธ์นี้ เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาดิศศาสตรมหาบัณฑิต

ภาควิชานิติศาสตร์

บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

พ.ศ. 2531

ISBN 974-568-755-3

ลิขสิทธิ์ของบัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

014101

LIABILITY ON EVASION OF CUSTOMS DUTY

Mr. PONGCHAI JINDA

A Thesis Submitted in Partial Fulfillment of the Requirements

for The Degree of Master of Laws

Department of Law

Graduate School

Chulalongkorn University

1988

ISBN 974-568-755-3

หัวข้อวิทยานิพนธ์	ความรับผิดชอบหลักเลี่ยงอาการคุกคาก
โดย	นายพงศ์ชัย จินดา
ภาควิชา	นิติศาสตร์
อาจารย์ที่ปรึกษา	ผู้ช่วยศาสตราจารย์พิพัฒน์ เสื้อบูรณ์ชัย
อาจารย์ที่ปรึกษาร่วม	อาจารย์มานิต วิทยาเต็ม

บังพีตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย อนุมัติให้นับวิทยานิพนธ์ฉบับนี้ เป็นส่วนหนึ่งของ
การศึกษาตามหลักสูตรมหาบัณฑิต

..... *.....* คณบดีบังพีตวิทยาลัย
(ศาสตราจารย์ ดร.ภาวร วัชรนภัย)

คณะกรรมการสอบบัณฑิตวิทยานิพนธ์

..... *.....* ประธานกรรมการ
(รองศาสตราจารย์ประสาท โนว่าไภกุล)
..... *.....* อาจารย์ที่ปรึกษา
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์พิพัฒน์ เสื้อบูรณ์ชัย)
..... *.....* อาจารย์ที่ปรึกษาร่วม
(อาจารย์มานิต วิทยาเต็ม)
..... *.....* กรรมการ
(รองศาสตราจารย์ ดร.บวรศักดิ์ อุวรรณโนย)
..... *.....* กรรมการ
(อาจารย์ลักษ์ ลิ่มพงศ์พันธ์)
..... *.....* กรรมการ
(อาจารย์เชิญชัย ชุติวงศ์)

พิมพ์ด้วยนวนบันทึกย่อวิทยานิพนธ์ภายในกรอบสีเขียวเพียงแผ่นเดียว

พงศ์ชัย จิตา : ความรับผิดชอบหลักเลี่ยงอาการคุกคาม (LIABILITY ON EVASION OF CUSTOMS DUTY อ.ที่ปรึกษา : ผศ. ธิติพันธุ์ เชื้อญัติ, 266 หน้า.

ตามกฎหมายนิติศาสตร์เชิงสังคมวิทยาและกฎหมายศุลกากรจัดอยู่ในกลุ่มกฎหมายมหาชนเกี่ยวกับนโยบายการเงินและการคลัง ซึ่งถือว่าเป็น "ปัจจัยขั้นหลักฐานทางกฎหมาย" ที่มีความสำคัญต่อการพัฒนาประเทศ ดังนั้นกฎหมายศุลกากรจึงจำเป็นต้องมีสภาพบังคับและบัญญัติให้ผู้ฝ่าฝืนไว้ตระหนักระยะสั้นในทางรายได้โดยเฉพาะอย่างยิ่งด้วยวิธีการหลักเลี่ยงอาการ ต้องรับผิดในทางแฝงและทางอาญา ซึ่งในปัจจุบันถือว่าเป็นอาชญากรรมทางเศรษฐกิจที่รัฐมีนโยบายที่จะปราบปรามโดยเด็ดขาด

ในการอาญาความรับผิดชอบหลักเลี่ยงอาการ กฎหมายบัญญัติไว้ในลักษณะความรับผิด โดยเด็ดขาด ตามแนวความคิดแบบส่วนรวมนิยม ซึ่งมีความประสังค์ที่จะคุ้มครองประโยชน์ของสังคมเป็นสำคัญ แนวความคิดนี้จึงแตกต่างไปจากแนวความคิดดังเดิม แบบ "นิติรัฐ" ซึ่งศ่ายุติธรรม นำมาใช้เพื่อให้ความคุ้มครองสิทธิเสรีภาพส่วนบุคคล ทำให้การบังคับใช้กฎหมายของฝ่ายบริหารและฝ่ายตุลาการไม่มีบรรทัดฐานที่แน่นอน และเป็นเหตุให้เกิดอัตราเสี่ยงทางเศรษฐกิจสูงขึ้น ไม่เป็นผลดีต่อการพัฒนาประเทศในที่สุด

ปัจจุบันการบังคับใช้กฎหมายดังกล่าวสามารถเยียวยาได้โดยการศึกษาวิเคราะห์กฎหมายในเชิงสาขาวิชาการและประสานวิชา เศรษฐศาสตร์ พัฒนาบริหารศาสตร์ สังคมวิทยา กฎหมายปกครอง กฎหมายเบรียณ และประวัติศาสตร์กฎหมาย ซึ่งจะทำให้ผู้ใช้ผู้ติดตามทราบถึงเจตนาการที่ของกฎหมายและสามารถนำหลัก "นิติรัฐ" เข้ามาสมมพسانกับหลัก "รัฐสังคม" เพื่อสร้างความสมดุลย์ระหว่างผลประโยชน์ของรัฐกับของเอกชน ได้อย่างมีมาตรฐาน ภายใต้เงื่อนไขว่า เมื่อผลประโยชน์ขัดกัน ผลประโยชน์ของสังคมต้องอยู่ในฐานะที่เหนือกว่า

ด้วยเหตุผลและวิธีการดังกล่าว ทำให้สามารถสรุปเป็นผลการวิจัยได้ในสาระสำคัญสามประการ คือ ประการแรกการบังคับใช้กฎหมายต้องเป็นไปตามเจตนาการที่ร้อนนโยบายของผู้บัญญัติและเพื่อความเป็นธรรมในสังคม ประการที่สองถึงแม้ว่ากฎหมายมีเจตนาการที่จะให้ความผิดฐานนี้เป็นความผิดโดยเด็ดขาดแต่เมื่อกฎหมายเปิดโอกาสให้ผู้ถูกกล่าวหาไม่สามารถปฏิบัติได้โดยไม่ต้องเสี่ยง และเปิดโอกาสให้มีการพิสูจน์ความบริสุทธิ์ก่อนถูกลงโทษแล้ว ย่อมไม่ชัดต่อหลักนิติธรรม และประการสุดท้าย ต้องบังคับใช้กฎหมายไปตามนโยบายที่ประสังค์จะให้ความรับผิดชอบนี้เป็นความรับผิดโดยเด็ดขาดอย่างแท้จริง โดยไม่ต้องคำนึงถึงองค์ประกอบหมายในอันได้แก่ เจตนา และเจตนาที่จะฉ้อค่าภาษี จึงจะทำให้การบังคับใช้กฎหมายเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพและประพฤติผล

ภาควิชา นิติศาสตร์
สาขาวิชา นิติศาสตร์
ปีการศึกษา 2530

ลายมือชื่อนักศึกษา
ลายมือชื่ออาจารย์ที่ปรึกษา

พินพ์คัมฉันบันทึกด้วยอวิทยานิพนธ์ภาษาไทยในกรอบสีเขียวเพียงแผ่นเดียว

PONGCHAI JINDA : LIABILITY ON EVASION OF CUSTOMS DUTY. THESIS
ADVISOR. ASSI. PROF. TITHIPHAN CHUERBOONCHAI, 266 PP.

According to Sociological Jurisprudence Theory and Social Engineering Theory, Customs Law belongs to the area of Public Law concerning finance and money. It provides basic infrastructure for law which is important to the country's development. Customs Law needs to be enforced against violators in order to prevent customs evasion. There is thus liability both in civil law and criminal law. It may give rise to economic crime which the State is determined to suppress at all costs.

As for the criminal law concerning customs evasion, the law stipulates absolute liability based upon the need to protect societal interests. This differs from the original rational based upon "State Law" with the courts as operators of private rights and freedoms. The latter led to much uncertainty within the executive and judiciary, resulting in negative consequences for the country's development.

Problems of law enforcement can be remedied by more academic analysis of the law and its link with other science, eg economics, public administrations, sociology, administrative law, comparative law, and legal history. This may also encourage the interpreters of the law to understand more deeply the intention behind the law and enable a compromise to be reached between "State Law" and "the social impart of the State". This implies a balance of interest between the state and individuals with the assumption that if there is a conflict, it is societal interests which should prevail.

It may be said that this research is influenced by three factors. First, there is the question of law enforcement in accordance with the intention or policy of legislators and social justice. Secondly, even though seemingly the law prohibits fraud absolutely, the fact that it provides for opportunities to prove one's innocence suggests that the liability is qualified and depends upon basic rights and freedoms. Thirdly, the law should be enforced in conformity with policy and without regard for personal factors, such as the intent of the wrongdoer, so as to ensure strict adherence to the law.

ภาควิชา นิติศาสตร์
สาขาวิชา นิติศาสตร์
ปีการศึกษา 2530

ลายมือชื่อนิสิต
ลายมือชื่ออาจารย์ที่ปรึกษา

กิตติกรรมประกาศ

งานวิทยานิพนธ์ครั้งนี้ ผู้เขียนขอกราบขอบพระคุณอย่างสูงต่อท่านผู้ช่วยศาสตราจารย์ รัฐพงษ์ เสือบุญชัย อ้าวารย์ประจำคณะนิติศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย และท่านอาจารย์ มากนิติ วิทยาเต็ม ผู้อำนวยการกองป้องกันและปราบปรามกรมศุลกากร ที่กรุณารับเป็นอาจารย์ที่ปรึกษา และให้คำชี้นำแนวความคิดที่ถูกต้องอันเป็นประโยชน์อย่างสูง ทำให้ผู้เขียนมีความรู้ ความเข้าใจ ในปรัชญาและวิชาการทางนิติศาสตร์เป็นอย่างมาก

ผู้เขียนขอขอบพระคุณอย่างสูงต่อท่านรองศาสตราจารย์ ประเสริฐ พิวิไลกุล คณะกรรมการนิติศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ท่านรองศาสตราจารย์ ดร.บวรศักดิ์ อุวรรณโนย รองคณะกรรมการนิติศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ท่านอาจารย์ สกิตย์ ลิ่มนงค์พงษ์ ผู้อำนวยการศูนย์ฝึกอบรม กรมศุลกากร และท่านอาจารย์ เชื้อมชัย ชุติวงศ์ อัยการประจำกองที่ปรึกษา กรมอัยการ ผู้ชี้แจงมีพระคุณต่อผู้เขียนเป็นอย่างยิ่งในการให้ความรู้ทางนิติศาสตร์ ตรวจสอบแก้ไขเดาโครงวิทยานิพนธ์ และให้คำแนะนำที่เป็นประโยชน์ต่อการทำการวิทยานิพนธ์ในหลายประการ ตลอดทั้งได้ให้ความกรุณาร่วมเป็นกรรมการสอบวิทยานิพนธ์ฉบับนี้อีกด้วย

นอกจากนี้ ผู้เขียนขอขอบคุณท่านรองศาสตราจารย์วิทิต มัณฑารณ์ ที่ได้กรุณาตรวจแก้บทคัดย่อภาษาอังกฤษ จนทำให้วิทยานิพนธ์ฉบับนี้มีความสมบูรณ์ยิ่งขึ้น

หากงานวิทยานิพนธ์มีส่วนดีอยู่บ้าง ผู้เขียนขอขอบคุณของพระคุณของ พ.ต.ก.ปรีชา จินดา คุณวิภา จินดา คุณพ่อ คุณแม่ ที่ได้กรุณาส่งเสริมและส่งเสียงให้ผู้เขียนได้ศึกษาวิชานิติศาสตร์ จนกระตุ้นผู้เขียนเล่าเรียนลำเร็วและมีงานอาชีพ และขอขอบคุณของบรรดาบุราพาอาจารย์ที่ได้สั่งสอนผู้เขียนโดยตรง ตลอดจนบุรุษท่านผู้ทรงคุณวุฒิที่ได้เขียนตำราและบทความชั้นผู้เขียนมีโอกาสอ่านจนมีความรู้ความเข้าใจในทางวิชาการ ด้วยความเคารพต้ยูนูกตเวทิตา และในท้ายที่สุด ขอขอบคุณเป็นเกียรติแด่ คุณทัศนีย์ จินดา ที่ได้เสียสละและให้กำลังใจผู้เขียนมาโดยตลอด จนทำให้ผู้เขียนสามารถเขียนวิทยานิพนธ์ฉบับนี้สำเร็จลงได้อย่างสมบูรณ์

สารบัญ

หน้า

บทคัดย่อภาษาไทย.....	๗
บทคัดย่อภาษาอังกฤษ.....	๙
กิติกรรมประการ.....	๙
บทนำ.....	๑
บทที่ ๑ ประวัติความเป็นมาและความสัมพันธ์ในทางเศรษฐกิจเกี่ยวกับกฎหมายคุ้ลภาคร ประวัติความเป็นมาและทฤษฎีภาษีอากร.....	๗
ก. ประวัติความเป็นมา.....	๙
ข. ทฤษฎีภาษีอากร.....	๑๕
๑. หลักการภาษีอากร.....	๑๖
๒. วัตถุประสงค์ของการจัดเก็บภาษี.....	๒๐
๓. หลักการจัดเก็บภาษีอากรตามหลักความเป็นธรรมสัมพันธ์.....	๒๒
๔. ทฤษฎีการหลีกเลี่ยงอากร.....	๒๓
๕. สาเหตุของการหลีกเลี่ยงอากร.....	๒๖
น. นโยบายภาษีอากรของไทย.....	๒๙
ก. นโยบายและลักษณะของภาษีคุ้ลภาคร.....	๓๐
ข. นโยบายและเหตุผลในการจัดเก็บอากรชาเข้า.....	๓๒
ค. วัตถุประสงค์ในการจัดเก็บอากรชาออก.....	๓๔
น.นโยบายพิภัດอัตราคุ้ลภาครของไทย.....	๓๔
ความสัมพันธ์ระหว่างกฎหมายคุ้ลภาครกับกฎหมายคุ้ลภาค.....	๔๒
ก. ทฤษฎี Legal Positivism และ ทฤษฎี Sociological Jurisprudence.....	๔๒
ข. กฎหมายคุ้ลภาครกับแนวความคิด เกี่ยวกับกฎหมายป่าครอง.....	๔๙

กญูหมายศุลกากรกับผลกระทบต่อกิจกรรมทางเศรษฐกิจ.....	51
ก. แนวความคิดกฎหมายกับการพัฒนาเศรษฐกิจ.....	53
ข. บทบาทของภาษีศุลกากรกับแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ.....	57
ค. การบังคับใช้กฎหมาย.....	60
ง. นโยบายอัญญาตกับแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ.....	62
 บทที่ 2 ความรับผิดในอันจะต้องเสียค่าภาษี.....	65
แนวความคิดเกี่ยวกับความรับผิดทางแห่ง.....	65
ความรับผิดในอันจะต้องเสียภาษีเข้า.....	70
ก. ผู้มีหน้าที่เสียภาษีเข้า.....	70
ข. เวลาที่เกิดความรับผิดในอันจะต้องเสียค่าภาษีเข้า.....	72
ความรับผิดในอันจะต้องเสียค่าภาษีข้าออก.....	77
ก. ผู้มีหน้าที่เสียภาษีข้าออก.....	77
ข. เวลาที่เกิดความรับผิดในอันจะต้องเสียค่าภาษีข้าออก.....	79
การเสียภาษี.....	80
ก. การคำนวณค่าภาษีอากรขาเข้าขาออก.....	81
1. ส่วนของที่ใช้ในการคำนวณภาษีอากร.....	83
2. ราคาน้ำที่ใช้ในการคำนวณค่าภาษีอากรขาเข้าและขาออก.....	85
3. พิจัดอัตราศุลกากรในการคำนวณค่าภาษีอากร.....	90
ข. เวลาที่ต้องชำระค่าภาษีเข้าขาออก.....	92
ค. ผู้นำเข้าผู้ส่งออกต้องชำระภาษีให้ครบถ้วน.....	94
พิธีการศุลกากร.....	96
ก. ท่าหรือที่สำหรับนำของเข้าหรือส่งของออก.....	97

ช. เอกสารที่สำคัญในการผ่านพิธีการนำเข้าส่งออก.....	100
1. ใบขนสินค้า.....	100
2. น้ำหนึรราคาสินค้า.....	104
3. บัญชีสินค้าสำหรับเรือ.....	106
4. ใบตราสั่งสินค้า.....	106
5. เอกสารประกอบใบขนสินค้าตามกฎหมายที่เกี่ยวข้อง.....	106
ค. พิธีการศุลกากรสำหรับการนำเข้าและส่งออก.....	107
ความรับผิดในค่าภาษีกับความผิดฐานหลักเลี่ยงอากร.....	108
 บทที่ 3 ความรับผิดฐานหลักเลี่ยงอากร.....	112
ลักษณะความผิดฐานหลักเลี่ยงอากร.....	114
ก. โครงสร้างความผิดฐานหลักเลี่ยงอากร.....	120
ข. ความผิดฐานหลักเลี่ยงอากรไม่ต้องมีเจตนา.....	123
ค. ลักษณะฝีเศษของความผิดฐานหลักเลี่ยงอากร.....	125
ง. นิติบุคคลสามารถรับผิดฐานหลักเลี่ยงอากรได้.....	127
จ. ลักษณะฝีเศษในการตีความ.....	131
ความผิดบางฐานที่เกี่ยวข้องกับความผิดฐานหลักเลี่ยงอากร.....	135
ก. ความผิดฐานลักลอบหนีศุลกากร.....	135
ข. ความผิดฐานนำของต้องห้ามต้องจำกัดเข้ามาในหรือส่งออกไปนอก ราชอาณาจักร.....	139
ค. ความผิดฐานสำแดงเท็จ.....	140
ง. ความผิดฐานรับของผิดศุลกากร.....	142
จ. ความผิดตามมาตรา 31 แห่งพระราชบัญญัติศุลกากร พ.ศ. 2469....	143
หลักเจตนาในทางอาญา กับ หลักเจตนาตามกฎหมายศุลกากร.....	145

ก. หลักเจตนาทางอาญา.....	145
1. การกระทำโดยเจตนา.....	145
2. เจตนาพิเศษ.....	147
3. ความรับผิดทางอาญาที่ไม่ต้องการเจตนา.....	148
4. ประมาท.....	153
5. ทฤษฎีความสัมพันธ์ระหว่างการกระทำและผล.....	153
ข. หลักเจตนาตามกฎหมายศุลกากร.....	156
1. การกระทำความผิดตามกฎหมายศุลกากรในส่วนที่ต้องการเจตนา.	156
2. การกระทำความผิดตามกฎหมายศุลกากรในส่วนที่ ไม่ต้องอาศัยเจตนา.....	157
3. ไม่เจตนา ไม่ประมาทในกฎหมายศุลกากร.....	157
4. หน้าที่นำสืบ และภาระการพิสูจน์เจตนา.....	159
5. มาตรการให้ความเป็นธรรมในทางกฎหมายตามพระราชบัญญัติ ศุลกากร.....	162
บทวิเคราะห์ ปัญหาการใช้กฎหมายศุลกากรเกี่ยวกับความผิด ฐานหลักเลี้ยงอาการ.....	167
ก. ความรับผิดฐานหลักเลี้ยงอาการ ไม่ต้องมีเจตนาและเจตนาจะฉ้อค่าภาษี	169
1. เจตนากรณ์ของกฎหมาย.....	169
2. ระบบเศรษฐกิจของไทยขณะตรากฎหมายเมื่อ พ.ศ. 2482....	172
3. การตีความเจตนา เจตนาจะฉ้อค่าภาษีและความเห็น ของนักนิติศาสตร์.....	173
ข. ความรับผิดฐานหลักเลี้ยงอาการ โดยมิพักต้องคำนึงถึงเจตนา ไม่ชัดต่อหลักนิติธรรม.....	179
ค. การบังคับใช้กฎหมายต้องเป็นไปตามเจตนากรณ์หรืออนโยบาย ของผู้บัญญัติ และเพื่อความเป็นธรรมในสังคม.....	184

หลักกฎหมายต่างประเทศ.....	188
ก. หลักกฎหมายศุลกากรประเทศไทยอังกฤษ.....	188
ข. หลักกฎหมายศุลกากรประเทศไทยรั่งเศส.....	193
ค. หลักกฎหมายศุลกากรของประเทศไทยกำลังพัฒนา.....	198
 บทที่ 4 โภชและภารดีสำหรับความผิดฐานหลักเลี้ยงอาการ.....	201
โภช.....	201
ก. แนวความคิดในเรื่องโภชกับอาชญากรรมทางเศรษฐกิจ.....	201
ข. โภชสำหรับความผิดฐานหลักเลี้ยงอาการ.....	205
1. โภชทางอาญา.....	207
2. โภชทางภาษีอากร.....	212
ค. ตัวการต้องรับผิดในโภชปรับของตัวแทน.....	213
ง. การลงโภชผู้พยาบาลกระทำความผิดและผู้สนับสนุนการกระทำความผิด	214
จ. คุลยพินิจในการกำหนดโภช.....	216
การดำเนินคดีศุลกากร.....	218
หลักทั่วไปในการใช้คุลยพินิจเปรียบเทียบคดีอาญา.....	220
ก. คดีที่เปรียบเทียบได้และผู้มีอำนาจเปรียบเทียบ.....	224
ข. วิธีเปรียบเทียบ.....	225
การเปรียบเทียบระงับคดีศุลกากร.....	226
ก. การงดการฟ้องร้องคดีโดยขอชี้บเด็กศุลกากร.....	227
ข. การงดการฟ้องร้องโดยคณะกรรมการเปรียบเทียบ.....	229
ค. อำนาจของหนังงานสอบสวน.....	229
การเปรียบเทียบระงับคดีฐานหลักเลี้ยงอาการ.....	230
เกณฑ์การระงับคดีสำหรับความผิดฐานหลักเลี้ยงอาการ.....	232

ก. เกณฑ์การระงับคดี.....	232
ข. การเรียกเก็บค่าปรับ.....	233
ผลของการเปรียบเทียบระงับคดี.....	234
ปัญหาในทางคดีเกี่ยวกับการเปรียบเทียบระงับคดีฐานหลักเลี้ยงอาการ.....	234
ก. ปัญหาเกี่ยวกับการควบคุมตัวผู้ต้องหา.....	234
ข. ปัญหาเกี่ยวกับอำนาจสอบสวน.....	237
ค. ปัญหาเกี่ยวกับการใช้อำนาจและดุลยพินิจของพนักงานเจ้าหน้าที่ และอธิบดีกรมศุลกากร.....	239
ง. ปัญหาว่าด้วยอำนาจในการเปรียบเทียบระงับคดี.....	241
จ. เกณฑ์การลงโทษผู้กระทำความผิดของกรมศุลกากรปัจจุบันยัง ไม่เหมาะสม.....	244
ฉ. การเปรียบเทียบระงับคดีในชั้นศุลกากรปัจจุบันยังไม่บรรลุถึงเจตนารมณ์ ของกฎหมายอย่างสมบูรณ์.....	245
การเปรียบเทียบระงับคดีกับการใช้การตีความกฎหมายปัจจุบัน.....	246
 บทที่ 5 ข้อสรุปและข้อเสนอแนะ.....	249
ข้อสรุป.....	249
ข้อเสนอแนะ.....	252
บรรณานุกรม.....	257
ประวัติผู้เขียน.....	266